

Mel. Christus Unser Herr

1 Kristus kom selv til Jordans flod,
Som Gud, Hans Fader, ville,
Og af Sankt Hans sig døbe lod,
Sit embed at opfylde.
Et bad han satte der, og bød
Af synden os at tvættes,
Og døden så for Kristi død
Opsluges og udslettes.
Det gjaldt nyt liv og levned.

2 Så hører nu og mærker vel,
Hvor Gud selv dåben ærer,
Og hvad en kristen tror med skel,
Trods hver, som andet lærer:
Gud vil og siger: der er vand,
Dog ikke vand alene,
Hans ord er hos, og Ånd, som kan
Til salighed os tjene;
Gud selv er den, os døber.

3 Den sag han ville nu så klar
Med ord og tegn os gøre,
Gud Faders røst de åbenbar
Ved Jordan kunne høre:
Det er min elskelige Søn,
I hvem jeg har min glæde,
Jeg byder eder ham med bøn,
I hen til ham vil træde,
Hans lære skal I følge!

4 Her står nu og Guds Søn på jord
I manddom sin til skue,
Den Helligånd og brat nedfor
I skikkelse som due;
Så skal vi tro, om vi ej se,
At Himlen her er åben,
At Gud selv i personer tre
Er med og hos i dåben,
Vil bo hos os og bygge.

5 Så byder højt den Herre Krist:
Går hen, al verden lærer,
Den er fortabt i synd forvist,
På dødens dom den bærer,
Men hvem som tror, og tager dåb,
Skal frelst og salig blive.
Og født på ny til himlens håb,
Han holdes skal i live,
Guds rige skal han arve.

6 Hvem ikke tror Guds nåde sød,
Han bli'r i synder sine,
Og er fordømt til evig død
Dybt ned i Helveds pine.
Ej hjælper ham hans gerning god,
Det narret har så mangan,
Thi arvesynden er dens rod,
Deri han ligger fangen,
Selv kan han sig ej hjælpe.

7 Vort øje ser alene vand,
Og hånden, som det øser,
Men troen skønner, kraften sand
Af Kristi blod forløser,
At her er nådens røde flod,
Af Kristus-blodet farvet,
Som på den skade råder bod,
Vi har af Adam arvet,
Og synden selv vi gjorde.

M.Luther. Efter Landstads Salmebog.